

Pracovný list č. 6

1. Odpovedz na otázky:

Z ktorého izraelského kmeňa pochádza Gedeon?

- A/ západný Manasses
- B/ východný Manasses
- C/ Neftali

Čo robil Gedeon, keď sa mu prihovoriť Pánov anjel?

- A/ sial pšenicu na poli
- B/ schovával pšenicu v stodole
- C/ mlátil pšenicu na lise

Koľko litrov je jedna efa?

- A/ 34,66 l
- B/ 36,44 l
- C/ 43,66 l

Čo znamená meno Jerobál?

- A/ „Bál nech si proti nemu bojuje!“
- B/ „Nebojí sa Bála!“
- C/ „Ten, čo zboril Bálov oltár!“

Gedeon postavil oltár Pánovi a nazval ho:

- A/ Hľa, tvoj Boh
- B/ Pán je pokoj!
- C/ Muž Boží

Tu prišiel Pánov anjel a sadol si pod:

- A/ olivovník
- B/ palmu
- C/ dub

Kto boli Madiánčania?

A/ národ Beduínov

B/ národ, ktorý podnikal lúpežné výpravy do Predjoránska

C/ národ, ktorý zbral úrodu z polí

2. Odpovedz na otázky:

Čo používali Izraeliti ako útočisko miesta pred nepriateľmi?

Kto sužoval Izraelitov sedem rokov po 40-ročnom pokoji, ktorý nastolila Debora s Barakom?

Aký dar priniesol Gedeon Pánovmu anjelovi?

Prečo chceli Gedeona zabiť muži z jeho mesta?

Ktoré kmene zvolal Gedeon?

Aké dve znamenia pýtal Gedeon od Pána, ani nie tak pre seba ako pre svojich vojakov?

Čoho obrazom bolo malé rúno na priestrannom humne?

3. Kto povedal komu?

„Pokoj s tebou! Neboj sa! Nezomrieš!“

„Keď je Pán s nami, prečo nás toto všetko postihlo?“

„Kto za neho bojuje, do rána zomrie.“

„Nech nevzplanie tvoj hnev proti mne, keď len ešte raz poviem to isté: ...“

„Kto to urobil?“ ... „Gedeon, Joasov syn, to urobil.“

„Ak je Boh, nech si sám proti nemu bojuje!“

4. Neposlušné zvieratká. V texte popreskakovali zvieratká. Umiestni ich na správne miesto, aby sa zhodovali s knihou Sudcov – 6. kapitola.

Utáborili sa u nich a nivočili poľnú úrodu až po Gazu. A Izraelitom nenechali nič na živobytie, ani kobyľky, stáda a ovce.

Prichádzali totiž so svojimi oslami a stanmi. Dohrnuli sa ako húf tiav. Koľko ich bývalo, aj ich hovädzieho dobytku, to sa nedalo ani len spočítať. Nasťahovali sa do krajiny, aby ju spustošili.

5. Kto som? Čo som?

Svetlo sveta som uzrel práve vtedy, keď Jakubovi synovia opäť robili čo je zlé v Pánových očiach a on ich vydal do ruky Madiánčanov. Keď som dovŕšil plnosť rokov, asistoval som pri plnení Pánovho príkazu.

Na počkanie zničíme každú úrodu. Sme profíci. Máme sedemročnú prax v obore.

Mojím predkom je sám Jozef, Jakubov syn. Mužovia z môjho mesta žiadajú smrť môjho syna.

Nie som pyroman. Na počkanie však spálím čo uznám za vhodné k obete. Ctia ma ako vznešeného hosta.

Spoznal som Boží pokoj. Aj keď som najmenší v rodnom dome, dostal som veľkú úlohu.

Izraelovi synovia volali k Pánovi, „keď už bol Izrael od Madiánčanov veľmi zbiedený“. Volali viac pod bremenom svojej biedy než preto, že by ich trápil vlastný hriech; volali skôr preto, že sa báli nepriateľa, než že by túžili po svojom Bohu. Pohnútky k hľadaniu Boha boli teda skôr negatívne. Preto ani nedostávajú od Boha hneď takú odpoveď, ako by chceli. Boh im najskôr posielal proroka so svojím posolstvom, aby si uvedomili veľkosť svojho hriechu. Ak sme niekedy k Bohu volali o pomoc a on nás hneď nevyslobodil z našich problémov, určite to bolo preto, aby sme sa najskôr zamerali na jeho slovo a hľadali cestu pokánia. Potom príde aj odpoveď, ktorú čakáme.

„Ja som vás vyviedol z Egypta ... Ja som Pán, váš Boh ... Neuctievajte bohov Amorejčanov ... Ale vy ste neuposlúchli môj hlas“ (por. 6,8-10). V tom je bláznovstvo človeka, že sa odvracia od pravého a spásneho Boha, viac dúfa v zlého človeka, ctí si radšej mŕtvu modlu, ktorú si sám vytvoril. K ničomu nie je naše srdce tak naklonené, než k tomu, aby sa vzdalo dôvery v Boha. Preto nesúdme prírychlo Izraelitov, ani sa nedomnievajte, že sme lepší. Radšej pokorne prosíme, aby sa naše vlastné srdce ospúťavalo od všetkého pozemského, od diel našich rúk, aby sme svoju dôveru vkladali len v Neho!

Pán s tebou, udatný hrdina!“ (6,12). Aká irónia! Gedeon je najmenší z najbiednejšej rodiny v Manassesovi a vôbec nepripomína zvláštneho hrdinu. Pri mlátení úrody sa skrýva v lise. Trikrát potrebuje znamenie (6,17. 36-40), Boh jeho ustráchané srdce povzbudzuje tesne pred bojom a potrebuje oporu svojho sluhu Faru. Ale nedokonalosť ľudských nástrojov nie je pre Boha prekážkou. S malou armádou bez výzbroje sa Boh oslávi, lebo nejde o skutočný boj, ale o ukážku Božej všemohúcnosti. Slabými prostriedkami Boh zahanbuje mocných. Ak sme maličkí a pokorní pred Bohom, v tom je naša nádej.

Nepomýlil sa anjel, keď pozdravoval Gedeona? Gedeon nebol udatným mužom, ale mal sa ním stať. Anjel nehľadá na Gedeona, aký je teraz, ale aký raz bude. Namiesto toho, aby mu anjel vytýkal jeho slabosť a vymenovával, čo všetko mu ešte chýba, kladie mu pred oči ideál – vzor, za ktorým mal Gedeon kráčať. Toto slovo povzbudenia hovorí Boh aj nám. Aj my sa

**Ako (pou-) žiť
Knihu sudcov
dnes?**

otázky,

ZAMYSLANIA,

výzvy

na konanie,

PODNETY

pre jednotlivcov

aj na diskusiu

v skupinkách

prípravuje :

Mgr. Andrej Šottník

máme miesto ustavičného hľadania na svoje chyby zahľadieť do Božieho milosrdenstva, pozeráť na ideál svätosti a kráčať za ním v Božej milosti napriek svojej biede. A povzbudzovať k tomu všetkých slabých a padajúcich okolo nás.

Ak bude Boh s nami, budeme udatnými mužmi a ženami. Ak narazíme na ťažkosti, nemerajme ich svojou slabosťou, ale Božou všemohúcnosťou. Žiaden problém nie je pre Boha nevyriešiteľný. Ak pre naše dobro Boh nebude môcť vypočuť našu prosbu tak, ako si to my predstavujeme a odstrániť od nás ťažkosti, dá nám silu, aby sme v nich vytrvali a získali v nich potrebné čnosti. Sv. František Saleský nás uisťuje, že ak nám Boh nedá to, o čo prosíme, dá nám dobro väčšie a urobí nás ešte udatnejšími – vďaka čnostiam, ktoré by sme bez znášania týchto ťažkostí nemohli získať.

Gedeon sa pýtal Boha, prečo majú on a jeho národ toľko utrpenia a prečo im chýba Božia pomoc. Neuvedomoval si, že si ľud privolal na seba nešťastie sám, lebo opustil Boha. Často sa stáva, že prehliadame osobnú zodpovednosť a robíme Boha zodpovedným za svoje problémy. Skúsme hľadať príčinu svojho nešťastia najskôr sami v sebe. Vyznajme najprv pred Bohom všetky svoje previnenia, ktoré mohli byť a asi aj boli príčinou našich problémov. Potom prosme o pomoc.

Gedeon počul rozprávať o veľkých Božích zázrakoch v minulosti, ale na vlastné oči nevidel žiadny. Na základe nedostatku vlastnej skúsenosti sa mylne domnieval, že Boh svoj ľud opustil. Pravdou však bol opak: to ľud sa vzdal svojho Boha. Vedeli, čo Boh od nich očakáva, poznali jeho Zákon, nepotrebovali žiadne zázraky, aby vedeli, že ho majú zachovávať. Ani my nepotrebujeme žiadne znamenia, aby sme vedeli, čo máme robiť. Stačí nám Božie slovo a otvorené srdce.

„Posielam ťa,“ povedal Boh Gedeonovi a prisľúbil mu pomoc, ktorú bude potrebovať na splnenie svojho poslania. Navzdory tomuto jasnému povolaniu sa Gedeon vyhovára. Vidí svoju neschopnosť, vidí obmedzenosť svojich prostriedkov a nechce chápať, že Boh sám chce pôsobiť skrze neho. Aj my sa často vyhovárame, hoci aj nám Boh prisľubuje, že nám dá všetko potrebné. Poukazujeme na svoje nedostatočné možnosti, ako keby Boh o nás všetko nevedel. Nezdržujme sa výhovorkami a konajme, k čomu nás Boh volá!

Anjel nevyčíta Gedeonovi jeho malú dôveru. Nevyratúva mu, čo všetko bude musieť na sebe zmeniť, aby sa stal hodným nástrojom v Božej ruke. Len ho posielala: „Chod' s touto svojou silou... Posielam ťa!“ Chod', presvedč sa! Len na ceste poslušnosti môže človek spoznať Božiu moc. Takto spoznal Božiu moc aj kráľovský úradník (Jn 4, 46-54), aj desať malomocných (Lk 17,11-19), aj slepý, ktorého Ježiš uzdravil (Jn 9,7). Najskôr musíme slepo vykročiť poslušnosti Božiemu poslaniu a až potom spoznáme Božiu pomoc i jeho moc.

„Čím mám vyslobodiť Izrael?“ Tieto slová sú viac znakom nevery než dôvery v Boha. Dôvera má len jedinú starosť: je so mnou Boh alebo nie? Ak si môže byť vedomá Božej starostlivosťou, potom sa neobzerá po prostriedkoch, lebo tie nikdy nie sú najdôležitejšie, ale Božia všemohúcnosť. Práve nevera hľadá najskôr prostriedky. Don Bosco postavil kostoly a školy s niekoľkými haliermi vo vrecku, pretože si bol istý, že ho poslal Boh. Hľadáme najskôr Božiu vôľu a o ostatné sa postará Boh sám.

Sú ľudia, ktorí sa cítia povolaní robiť poriadky vo farnosti – a možno majú aj vyššie ambície: urobiť poriadky v diecéze, v celej Cirkvi. A možno má naozaj Boh pre nich aj takéto poslanie. Ale všetko pekne poporiadku. Gedeon mal veľké poslanie v Izraeli, ale najskôr musel napraviť svoje vlastné srdce a seba samého v prítomnosti anjela a pred Božou tvárou. Potom ho Boh volal urobiť poriadky vo vlastnej rodine. A napokon mohol plniť poslanie v Izraeli. Je to zákon postupného rastu: ako v prírode, tak aj v duchovnom živote a podobne aj v Božom poslaní. Nepreskakujme jednotlivé etapy. Začnime u seba!

Gedeon zručal Bálov oltár v noci, lebo mal strach. Ešte nemal veľkú dôveru v Boha, ale stačí začať s málom. Viera a dôvera je niečo živé, stále rastie. Hlavná vec je nejakú dôveru mať, Dôležité je, mať nejakú dôveru hoci malú, veď ona porastie. Nezáleží, že Gedeon konal v noci, hlavne, že konal. Nevadí, že Nikodém prišiel za Ježišom potme, dôležité je, že tam bol. Raz sa všetci dozvedia, že je jeho učeníkom. Aj Gedeonov čin sa stane známym, hoci sa stal v noci. Konajme skutky primerané tej viere, nádeji a láske, ktorú máme, oni potom porastú.